

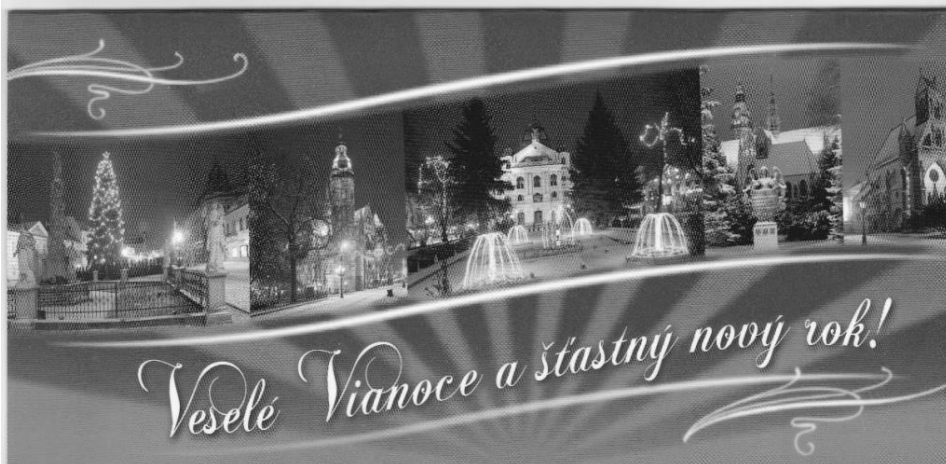
Lukács evangéliuma 2. fejezet

¹Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. ²Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirenus volt a helytartó. ³Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. ⁴Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, ⁵hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. ⁶És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, ⁷és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. ⁸Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég

alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. ⁹És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. ¹⁰Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljetek, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: ¹¹Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. ¹²A jel pedig ez lesz számotokra: találtak egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” ¹³És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: ¹⁴„**Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.**”

Áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új évet kívánunk.

A szerkesztők.

Képeslap Kassáról

NAGYON SZÉP
KARÁCSONYT
ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET,
ERŐT, EGÉSZSÉGET
A SZÜLŐFALUM ÖSSZES
LAKÓJÁNAK
KÍVÁN KASSÁRÓL
SZERETETTEL

GAÁLNÉ CSÉMI JUSZTIKA

KASSA, 2015. DECEMBER

A tartalomból

1. Lukács evangéliuma
1. Képeslap Kassáról
2. Érzelmes vers
- 2-3. Református magyarok
Clevelandben
- 3-4. Az utolsó szpartakiádról
5. Rejtvények
- 5-6. Messziről csillog
a templomtorony...
6. Iskolai énekkar
7. Egy történet
7. E K E
7. Csicsó fényei
8. Új sportpálya épül
8. Az iskola bejárati udvara
- 8-9. A Csicsói Hírmondó rövid
története
9. Ha tél, akkor "Hólabda"!
10. 2016 - Az irgalmasság
szent éve
10. Megfejtések

Érzelmes vers

Baraňovič Viktória

Nagyon szoktam gyűlölni,
mert nagyon tudok szeretni,
s gyűlölni csak azt lehet
kit valaha szerettél csöppet.
S mi is az a gyűlölet?
Amikor már nem fáj,
hogy szíved valaha
szerette, de ő mégis ezt
semmibe vette, s
darabokra törte csöppnyi szíved.
Mert gyűlölet és fájdalom
közt semmi egyéb nem
akad, mint egy hajszál.
De mégis van egy érzés,
mi rosszabb az összesnél:
mikor szeretve gyűlölsz.

Mikor vágysz rá, hogy
szeressen, aztán hirtelen
felébred az érzés: De hát
Annyiszor bántott meg...!
Hibáztatni mégse merem,
ember ő is, tévedhet.
Szánom ezt a világot,
senki nem veszi észre
mennyi fájdalmat,
csalódást s gyötrelmet
okoz annak aki szeretetre vágyik.
S mégis azt mondanám,
parányi szeretetedért
a fájdalmak és csalódások ellenére:
Csak szeress egy kicsit,
figyelj rám, s nem foglak
Gyűlölni többé már.

Református magyarok Clevelandben

Alig két tucatnyian gyűlnek össze és halkán, ámbár jókedvűen diskurálnak az előtérben. Csupa fehérhajú, idős ember, a „fiatalabbak” is közelebb már az hatvanhoz, mint az ötvenhez. Szelíd derűvel és vasárnaphoz illő eleganciával. Újra istentisztelet van a clevelandi nyugat-oldali református templomban.

Október 15-től jövő év március közepéig a Mikes Kelemen Program clevelandi ösztöndíjának köszönhetően a helyi magyarság között tartózkodok. Itt él az amerikai magyarok legnagyobb tömbje, Clevelandban és környékén összesen több, mint százezren. A feladatom az, hogy az elmúlt százszázötven évben felhalmozódott kulturális hagyatékot próbáljam felmérni, kutatásokat folytassak az itteni magyarság történetéről, a legjelesebb személyekkel interjúkat készítek, és olyan könyveket gyűjtsek, amelyről a helyiek lemondanak, hogy azok Magyarországra kerüljenek. A cserkészházak és a Múzeum mellett az itteni magyar élet egyik legfontosabb színtere a templom.

A clevelandi nyugat-oldali református templom (*West Side Hungarian Reformed Church*) ólomüveg ablakainak magyar és amerikai

motívumain keresztül ragyog be a fény, különös, szivárványos színbe vonva az egész termet. Alul piros szőnyeg, körül fehér falakkal határolt modern letisztult formák, középen a homlokzaton vékony fakereszt. Minden vasárnaphoz hasonlóan, ma is, előbb magyar nyelvű református istentisztelet van. Ezt követi a református angol, majd az evangélikus magyar. Amióta a helyi evangélikus egyház a saját templomát eladni kényszerült, a gyülekezeti alkalmait a reformátusoknál tartja, és nemcsak a templomot bérlő, de saját „klubot” működtet az alagsorban, konyhával, irodákkal, és a nagyteremként funkcionáló „hall”-lal. Az egyház otthoni helyzetétől eltérően magától értetődőek az amerikai történelmi „hagyományok”, azaz a szabadságjogok maximális érvényesítésére törekednek a vallás területén is. A teljes függetlenség az államtól való függetlenségre is

kiterjed. Ez a nehezebb, és a hívek fokozottabb anyagi áldozatvállalásával jár. Cserébe lényegében „nem korlátozhatják őket”, és afféle öngazgató közösségként működhetnek. A helyi presbitérium jogköre is kiterjedtebb, a lelkész lényegében az ő beosztottjukként szolgál, és ha történetesen vele elégedetlenek, elmozdíthatják.

Erről azonban jelen esetben szó sincs, a helyi lelkész, a gyülekezetben szolgáló feleségének áldozatos munkájával együtt nagy szeretetnek örvendenek, és nem csak Clevelandben, ezért kétheti rendszerességgel felváltva tartanak istentiszteletet a hatórányi autózással elérhető Torontóban is. A templom igazi közösségi helyként szolgál: a templomban magyar „klub” működik, minden hónap első szombatján pedig magyar konyhát is üzemeltetnek, ahol – ahogy itt mondják – az amerikaiak körében is kedvelt „csirkepaprikást”, és töltött káposztát árulnak. Távol Magyarországtól, természetes, hogy minden magyar vonatkozású esemény – a clevelandi Magyar Múzeum előadásaitól, a cserkészlet híreinek át

magyar ételek árusításáig minden különös hangsúlyt kap, amit az istentiszteletet követően rendszeresen bemondanak a híveknek.

A templomjárók többnyire az 1956-os forradalmat követő megtorlások elől az Egyesült Államokba menekült magyarok, illetve az ő gyerekeik, akik a tizenkilencedik század közepe óta érkező magyar közösségbe beilleszkedve találtak új hazát Clevelandben. Mostanra ők számítanak már az „öregeknek”. Az elbeszéléseikben sokat emlegetett magyar hentes, a színház, a sarki fűszeres és az étterem mostanra átadta másoknak a helyét. És valóban: a néhai magyar negyed – a Buckeye road környéke – már csak nyomokban emlékeztet az egykori magyar jelenlétre, az ottaniak kihaltak, vagy a külvárosok nyugodtabb és kevésbé zsúfolt környékeire költöztek. Az istentiszteletekre is így mindenki autóval érkezik.

A záró esemény mindenkor a magyar himnusz eléneklése. Több ezer kilométerre a szülőhelyüktől különös hangsúlyt kap, ahogy az állva, fennhangon éneklő közösség énekl. Tisztán, némelyikük elérzékenyülve. Az 1956-os forradalom egykori résztvevőin, a megtorlások elől elmenekült egykori fiatalokon, vagy a legöregebb – még élő – „dípiseken” (*Displaced Person* = az 1945 utáni magyar emigráció „hontalanjai”) igazán nem múlik, hogy ez ugyanígy szóljon több évtized múlva is. Az unokák és a dédunokák ugyanakkor már többnyire angolul beszélnek egymás közt és a szüleikkel is. Nagy kérdés ezért, hogy fél évszázad elmúltával maradnak-e még az Erie-tó partján reformátusok, és magyarok.

Bödök Gergely, Cleveland, Ohio-USA,
2015. december 7.

Az utolsó szpartakiádról

Mi csicsói lányok és asszonyok elmondhatjuk, hogy 1985-ben részt vettünk az utolsó szpartakiádon, melyet a prágai Strahov stadionban rendeztek meg. A gyakorlatokat már egy évvel korábban megkezdtuk az iskola tornatermében. Dvořák "Szláv táncok" zenére tornáztunk. Rajtam kívül ott volt velem Horváth (Bödök) Erika, Bödök Judit, Nagy Szerénke, Domonkos Judit, Csémi Georgina, Bencsik Irén, Šuch Daniela, Győri Sarolta, Habenicht (Várady) Erzsébet, Németh (Győri) Éva, Bödök Teréz, Fábrián (Vörös) Viola, Borsiczky (Vida) Judit, Vida Jolán, Nagy Olga, Hostomský (Nagy) Eszter, Polgár Klára. Húszévesként én voltam a legfiatalabb. A helyi

szövetkezet támogatott bennünket a melegítő ruhával, fehér cipővel és a fellépő ruhával, mely fehér trikóból, zöld szoknyából, sárga szalagból és egy fehér karikából állott.

Csak tájékoztatóul: az akkori Csehszlovákiában 62.000 nő gyakorolta be a művet, ebből a Strahovi stadionban 13.824 lépett fel. 1985-ben a szpartakiádra 3242 helyszínen gyakoroltak, összesen 2.186.900 tornász kapcsolódott be és cca. 4 millió néző látta az egészet. Azért ez nem semmi! Prágán kívül felléptünk még Ógyallán, Komáromban, Nemesócsán, Gútán és természetesen Csicsón is, mégpedig a helyi futballpályán.

Az utaztatás szintén ingyenes volt. A vonat, melyen csak mi tornászok voltunk, egyenesen Prágába ment. Ehhez kaptunk igazolványt is. Ott egy iskolai tornateremben voltunk elszállásolva. Kempingágyakon aludtunk, az utazótáskából öltözködtünk, WC-én és zuhanyzón többen osztozkodtunk, de senki sem reklamált. Nekünk ez természetes volt. Mint ahogy az is, hogy minden nap kaptunk knédlit valamilyen formában. Egyszer ebédre, egyszer vacsorára. A szállásunkról minden nap jártunk gyakorolni. A metró, villamos, trolibusz szintén ingyenes volt. Ehhez is kaptunk egy igazolványt, melyet mindig a nyakunkban hordtunk. De ez az igazolvány vitt el ingyenesen bennünket a múzeumokba, kiállításokra, a várba, a templomokba, az akkori Magyar Kultúra Házába stb. Ki is használtuk, ha csak szabad időnk volt, mindig a városban csatangoltunk. Prága szinte minden nevezetességét megtekintettük.

Visszatérve a szpartakiádhoz, fantasztikus élmény volt. Ha időnk engedte, akkor megnéztük a többi gyakorlót is. Így alkalmunk volt látni a katonák erőgyakorlatát, a nők 2. csoportját, az ifjú lányokat, családokat. Az utolsó napon volt a nagy felvonulás, amikor is egy tribün előtt haladtunk el, és ott üdvözöltek bennünket a kommunista vezetők. Akkor láttam először és utoljára élőben az ország akkori párttitkárát Gustáv Husákot.

A csicsói iskolások szintén szpartakiádoztak Bencsik Irén vezetésével, de sajnos alkalmunk nem volt, hogy láthassuk őket. A tanító néni a nyolcadikos és hetedikes fiúkkal gyakorolt, de betanulta a nők gyakorlatát is. Talán ő szerepelt legtöbbet Prágában, hisz 1970, 1980 és 1985-ben is ott volt.

1989-ben pedig elkezdtük a következő gyakorlást, de itt már buzogánnyal.

A rendszerváltás azonban közbeszólt, és 1990-ben leállították az egészet, mondván, hogy ez a szocializmus vívmánya. Nem tartották fontosnak, hogy tömegeket mozgassanak meg. Pedig most is csinálják. Csak most aerobicnak és zumbának nevezik.

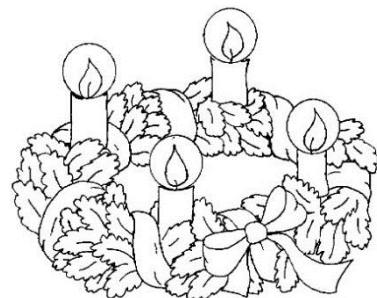
2015. november 25. Androvics Adrianna

Engedjék meg nekem, hogy kiegészítsem az írást Bödők Erika emlékeivel, aki betanította a csicsói lányokat, asszonyokat. Őt Komáromban tanították be. Kisiskolások, felső tagozatosok, középiskolások, szülők gyermekeikkel, sorköteles katonák, különböző korosztályú férfiak és nők végeztek önálló tornagyakorlatokat. Rendszerint járási szintig jutottak el a csoportok. A csicsói női csoport eljutott egészen Prágába. 18 nő alkotott egy virág-alakzat negyedét. Viszont Prágába már csak ennek a negyednek a fele, tehát kilencen mehettek. Húszan készültek. Nővérem, Nagy Hajnalka Pozsonyból járt haza, és rajta kívül még Füssről is járt Komjáthy Karolina gyakorolni.

További képeket a Picassa webalbumomban talál Szpartakiád 1985 címmel, itt:

<https://picasaweb.google.com/113371909565539876607/Szpartakiad1985> N. A.

A gyülekezet 5 éve várta ennek a munkának a megvalósulását. Pályáztunk többször is sikertelenül, idén a magyar kormány 1 millió 450 ezer Ft-tal támogatta az ügyet, az Egyházmegyei Támogatási Alap 2 ezer euróval egy helyi magánszemély ugyanennyivel, a többit a gyülekezet adta össze. Az összköltség cca. 13 ezer euro volt. Tudósított bennünket nagytiszteletű Lévai Attila, a gyülekezet lelkipásztora.

A munkálatokról és a kész toronyról ifj. Bognár Gyula (ez a két kép) és Szabó Julianna készítettek nagyon szép fényképfelvételeket. *Nagy Amália*

Ez a kép 1972/73-ban készült a kastély – egykori iskolánk udvarában. Volt énekkaros társaimnak szeretnék vele örömet okozni.

Wurczell Gábor tanító úr vezetésével sokáig működött. A kép jobb oldalán Komlós Judit áll, aki a tanító úrnak segített betanítani a dalokat. Három szólamba voltunk osztva. Nagyon szerettünk énekelni. Ez a dal-összeállítás a kedvencem volt. Otthon is el tudtuk énekelni, mert nővérem szopránt, húgom mezzoszopránt, én pedig altot énekeltem.

Először külön-külön énekelünk.

A szoprán kezdte:

*Már ébred a hajnal,
Fel munkára dallal.
A harmatos réten,
Víg pásztor síp szólal.
La lalalalala la-la,
La lalalalala la*

Majd a mezzoszoprán
következett:

*Nyit már a gyöngyvirág,
Éljen a nyár.
Lombos a tölgyfaág
bércen és völgyön át,
Sok vidám jóbarát
Nótája száll.*

És végül az alt:

*Szó, mi, dó, dó, ti, ti,
Zöld rétre jertek ki.
Fülemüle dala hívogat,
Ide-oda kel a pillehad,
Hoztunk egy nagy labdát,
Magasra dobd fel hát.*

Azután egyszerre mindhárom szólam, egymás után belépve: *Már ébred a ..., Nyit már a ..., Szó, mi, dó ...*

Nagyon szép volt. Sokat énekelünk kánonban (két vagy három szólamban ugyanazt a dallamot énekeljük) is. Két szólamnál a mezzoszoprán énekeseit kettéosztotta a tanító úr. A legkiválóbb énekesek szólót is énekeltek. Mindhárom szólamnak volt szólóénekese.

Énekeljünk!

Nagy Amália

Végh Dániel (1916-2001, esperes-református lelkész) nagytiszteletű úr nagyon szeretett Csicsón. Sokat sétálgatott, beszélgetett. Még fiatalemberként szolgált az egyházközségünkben 1945 és 1949 között. Amíg tudott, öreg korában is gyakran ellátogatott falunkba. Ez a történet valószínűleg 1946-ban esett meg. A tiszteletes úr sétálgatott az Alsó faluban. Szép, faragott sétabotja volt. Fehérváry Sanyi bácsi (1919-2004, asztalos) faragta

neki. Fehérváry Imréné (akkor még az Alsó utcában laktak) előtt találkozott a kis Lacikával (Szoker, 1939-2005) és kisbaba öccsével, Lalival. Milyen helyes kisbaba! Szólította meg Lacikát a tiszteletes úr. Elvihetem magammal? Odaadom érte a botomat. Elviheted! Egyezett bele Lacika. Elcserélnéd a kistestvéredet a botért? Kérdezte az édesanyja. Ne aggódj anyja! Úgyis visszahozza! Nem tudja megszoptatni!

Egy kis kuriózum a régi időkből:

E K E

Elindultak a férfiak,
Hogy szerencsét próbáljanak.
Mivel szűk kezű a szerencse,
Őket messze elkerülte.
Futkároztak erre-arra,
Próbálkoztak az Irmába'.
Az Évát is sorba vették,
A szerencsét csak kerülgették.

Látván mostoha sorsukat,
„EKE” klubot alakítanak.
Eke a mezőgazdaság jelvénye,
Klubunknak ez rövidítése.

„E” betű az elkeseredetnek eleje,
„K” kanok kínos keserve,
„E” a végén az egyesület betűje.

Az egyesületnek szabálya:
Ki éjfél után jár csak haza,
Az egyesületet kerülje.
Neki itten nincsen helye.

Ezek már a boldogabbak,
Ők már néha kapnak, kapnak.
Fürödnek a boldogságba',
Csak vigyázzon mind magára!

Már hátra csak azok vannak,
A kik mindig itthon laknak.
Ők mint jöttek, úgy maradnak,
Innen szűzen távozhatnak.

Itt a vége, fuss el véle,
Ez az „EKE” egy törvénye.

Költötték Nagy Károly (1924-2000) és idős Lakatos Károly (1922-2001) Póstyénben, 1985-ben, amikor néhány napot, mint nyugdíjasok a póstyéni fürdőben tölthettek a csicsói földműves szövetkezet jóvoltából. Irma és Éva fürdőházak Póstyénben.

Ezt a verset régi papírok között találtam, nagybátyám Nagy Károly „hagyatékából”. Nagy Amália

Csicsó fényei

Megváltozott községünk éjszakai megvilágítása. A régi sárga lámpákat szinte teljesen fehér fényű led égők váltották fel. Ennek oka az a technikai fejlődés, mely megreformálta napjaink közvilágítását majdnem egész Európában. Most már elmondhatjuk, hogy falunk nem csak csinos, takaros, de fényes is. Az EcoLed Solutions a.s. cég volt a fő befektető. A rekonstrukció értéke 62000 EUR, melyet a falu 13 évig fizet vissza. A törlesztőrészlettel nem lesz gond, mivel a rekonstrukció elvégzése után a világítás az éves 12000 EUR helyett - melyet eddig a falu a közvilágításra költött - már csak valamivel több,

mint 7300 EUR-ral terheli meg községünk költségvetését. Több lakos véleménye, hogy a fények jobban bevilágítanak az ablakokon. Ez valakiknek tetszik, mert házukban még éjjel sem kell felkapcsolni a villanyt, ha közlekedni szeretnének, másoknak viszont nem tetszik, mivel még a sötétítőfüggönyön is átvilágít, és nem tudnak aludni. Összességében viszont több a dicséret, mert ami még fontos, az égők nem kapcsolnak szüntelenül zavaróan fel-le.

Amennyiben kérdéseik merülnének fel lakosainknak a világítással kapcsolatban, forduljanak bizalommal a községháza dolgozóihoz.

Mgr. Bödők Károly

Új sportpálya épül

Községünkben 2016 tavaszán kezdődhet meg a multifunkciós sportpályának az építése. A beruházás összköltsége valamivel több, mint 60 000 EUR. Az összeg 95 %-át pályázat útján nyerte el a falu. 5%-ot saját erőből kell majd hozzátenni a költségvetésből. Mivel a pálya megépítéséhez jogilag rendezett területre volt szükség így szinte az egyetlen helyszín, a bérházak előtti terület jött számításba. Magas hálóval lesz körbehatárolva. A bérházak lakosai sajnos nem voltak tájékoztatva, mi készül lakásaik közvetlen közelében. Ezért is talán jogosan voltak felháborodva ezen. A vitát néhány

képviselő csendesítette le, akik az ott lakókat tájékoztatták. Várhatóan a sportpályát nemcsak az iskolások használhatják, hanem minden sportot kedvelő is. Valószínű, hogy a későbbiekben lesz egy sportpálya-felelős, illetve kidolgozásra kerül majd a sportpálya üzemeltetési szabályzata. Köszönjük a sportszervezet és minden sportot kedvelő lakos segítségét, akik közbenjártak és járnak a sportpálya megvalósulásának érdekében. A sportpálya tervei láthatók a www.csicsso.eu oldalon.

Mgr. Bödök Károly

Az iskola bejárati udvara - helyzetkép

Naponta járnak gyermekek az iskola előtti aszfaltos placon. Az idő kikezdte a felületét. Balesetveszélyessé vált. Ez a probléma már évek óta megoldásra vár. Információink szerint 3 gyermeknek okozott már balesetet. Sérüléseiknek az oka egyértelműen a tönkrement aszfalt volt. Egyik kisgyermeknek bizonyítottan még lila folt is keletkezett a fején. Többen már panasszal fordultak polgármester úrhoz az előző választási ciklusban is. Az előző választási ciklus képviselői utolsó ülésükön elnapolták az ügyet azzal az indokkal, hogy majd az új testület foglalkozik vele. Mgr. Bödök Károly kezdeményezte, hogy legyen kidolgozva a területre egy rendezési terv. Kérvényt nyújtott be a testülethez és tájékoztatta polgármester urat a

megoldási lehetőségekről. Tudni kell, hogy a terület a Szlovák Földalap tulajdona. Amennyiben a falu szeretné újítani a területet, úgy először hosszú távú bérleti szerződést kellene kötnie, vagy a területet meg kellene vásárolnia a Szlovák Földalaptól. Mindkét folyamat intézése hosszabb időt vesz igénybe. Utána lehetne pályázatból vagy saját erőből véghezvinni a felújítást. Sajnos a kérvényt a falu képviselő-testülete elutasította. Az elutasító határozat meghozatala óta volt már 2 testületi ülés is. Egyelőre a falu vezetése nem foglalkozik a gyermekek számára életveszélyes, naponta használt terület felújításának a tervezésével sem. Vajon miért?

Mgr. Bödök Károly

A Csicsói Hírmondó rövid története

A **Csicsói Hírmondó**-t 2012. december 21-én indítottuk el Mgr. Bödök Károllyal. Az első karácsonyi szám csak kétoldalas volt. Így született meg a falu kéthavonta megjelenő hírújsága. Aztán a csapathoz aktívan csatlakozott Androvics Adrianna. Hárman alkotjuk a szerkesztőbizottságot. Az újság születésének oka, hogy Csicsó kulturális és közösségi élete épp a mélyponton volt. A Hírmondó legfőbb célja a falu múltjának, történetének, hagyományainak, lakosai életének megismertetése, a közösségi élet megerősítése, hogy ezáltal a lakosok büszkéek legyenek falujukra, tevékenyen bekapcsolódjanak a falu életébe, és erősödjön a felelősség érzése egymás és a falu iránt. 2015 áprilisától kérésemre a grafikai szerkesztést Bödök Donát vállalta el. Meg

szeretném említeni Szalainé Kovács Máriát, aki mint a Hírmondó legidősebb cikkírója segít az emlékek megőrzésében, és édesanyámat, Nagyné Bödök Teréziát, aki még életében általam megörökítette emlékeit. Mariska néni és anyám emlékeit 2012-ben egy komoly magyarországi pályázatra – Magyarország Emberi Erőforrások Minisztériumának Életút pályázata - is eljuttattam, ahol édesanyám különdíjat nyert. Mariska néni a családja és a csicsóiak csehországi kitelepítéséről írt, mama pedig a régi faluról, hagyományairól. Eddig két és fél év alatt 13 szám jelent meg. Kiállításokon (Holokauszt – Komárom, Klapka György Múzeum és 1. világháború- Budapest, Hadügyminisztérium, Stefánia Palota) és különböző intézetek weboldalain (szobrok,

emlékhelyek, tájszavak, mondások gyűjteménye) is igyekszünk bemutatni a „világnak” falunkat. Mgr. Bödők Károly létrehozta a falu közösségének weboldalát www.csicso.eu címmel, valamint Facebook oldalt. Így a lakosok és Csicsó iránt érdeklődők gyorsabban jutnak a faluval kapcsolatos információkhoz. Mindenki önzetlenül, anyagi juttatás nélkül végezi munkáját. Sőt, támogatás

hiányában Mgr. Bödők Károly és családja finanszírozza a lapot és a weboldalt. Kiseb adományok gyűltek, melyek segítségével alakítottuk meg 2015 áprilisában a Csicsó Polgári Társulás-t (Csicsó P.T.) A Csicsói Hírmondót és a „Csicsói történetek” - et szeretnénk kiadni. Az első történet az árvíz 50. évfordulójára készült. Ez, az Így emlékezünk az 1965-ös nagy árvízre című könyv volt.

Nagy Amália

VÁNCSA SÜTŐPOR

VANILIÁS KUGLÓF (igen gyors)

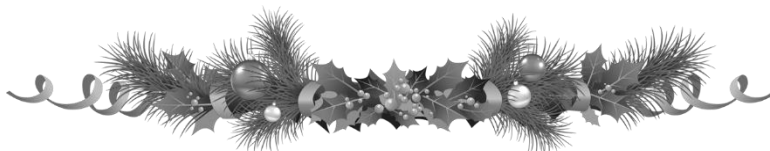
10 deka vaját (zsírt) 2—3 egész tojással, 12 deka cukorral, 30 deka liszttel fokozatosan jól kikeverünk, azután 2½ deci tejet adunk hozzá, majd kevés liszttel kevert 1 csomag Ván-cza-sütőport, 5 deka mazsolát, ½ csomag Ván-cza-vanilincukrot, és ½ citrom reszelt héját. Mégegyszer rövid ideig jól megkeverjük és vajjal kikent, zsemlyemorzsával kiszórt formába öntve, azonnal a meleg sütőbe helyezzük s rendszerint sütjük. Tálaláskor Ván-cza-vanilincukorral beszórjuk.

Ha tél, akkor "Hólabda"!

A családom és én nagyon szeretjük elkészíteni ezt a süteményt, de az utóbbi időben csak karácsonyi finomságként szerepelt nálunk. Pedig azelőtt a lakodalmak elmaradhatatlan ínyencsége volt. Talán azért is, mert ami megmaradt a tésztából, azt fel lehetett használni egy másik sütemény alapjába, méghozzá a minyonba. Tehát a hólabda hozzávalói: 8 tojás, 40 dkg porcukor, 25 dkg simaliszt, 2 kanál kakaó, 1 sütőpor, 8 kanálforró víz. Ezekből az alapanyagokból megsütjük a piskótatésztát, zsírozott-lisztezett tepsiben 220 C°-on, kb. 20-25 percig. A krém így készül el: 4 dl tejben 4 kanál daralisztet felfőzünk, ha kihűlt hozzáadjuk az előre kikevert krémet, ami 15 dkg vajból, 15 dkg

porcukorból és 1 vaníliás cukorból áll. Mikor a piskóta kihűlt és a krém is elkészült, veszünk egy pogácsaszaggatót és nekiállunk kiszaggatni a labdákat, melyet egy éles késsel ketté is szelünk. Most már csak a krémezés jön, szépen megkenjük az alsó részt, ráhelyezzük a másik részt. Majd az egészet körbekerítjük krémmel, de úgy, hogy a tetejét és az alját szabadon hagyjuk. A krémes részt beforgatjuk kókuszlisztbe. A tetejére csokimáz kerül: 5 dkg kockacukor (hideg vízbe mártva) 5 dkg margarin, 1 kanál kakaó, 1 kanál víz. Díszíthetjük színes cukorkával, csillagokkal, Lentilkyvel, vagy bármivel, ami éppen otthon van. A készítésbe bevonhatjuk a családot is és közben hallgathatunk téli énekeket. Jó étvágyat!!!

2015 decembere, Androvics Adrianna

2016 - Az irgalmasság szent éve

Ferenc pápa, aki megválasztása óta azt hirdeti, hogy az egyház tárja ki kapuit a rászorulóknak előtt, december 8-án, az irgalmasság szent évét elindítva, a Szent Péter-bazilika szent kapujának a megnyitásával jelképesen meg is teszi ezt a lépést.

Az irgalmasság rendkívüli szentévé, a katolikus egyház ünnepein, december 8-án, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén veszi kezdetét a Szent Péter-bazilika szent kapujának megnyitásával, és 2016. november 20-án, Krisztus Király ünnepén zárul.

Szent kapunak nevezik a négy római bazilikának (a Szent Péter-, a lateráni Szent János-, a Santa Maria Maggiore- és az egykori római városfalakon kívüli Szent Pál-bazilikának) azt az ajtaját, amelyet a katolikus egyházi hagyomány szerint csak a szentévekben nyitnak ki.

Ferenc pápa a szentév minden péntekén valamilyen "rendkívüli gesztust" tesz: ez elsősorban családok, közösségek, betegek, hajléktalanok, rabok, menekültek meglátogatása lesz. Az egyházfő így kívánja felhívni a figyelmet a társadalomban tapasztalható kirekesztésre és szegénységre. Ferenc pápa 2013. márciusi megválasztása óta azt szorgalmazza, hogy egyháza tárja ki kapuit a rászorulóknak előtt, a társadalom peremére szorultakat fogadják be a templomokba.

Mi is kövessük ezt a példát, mert:

"Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek"
(Máté 5,7).

Nagy Amália

Megfejtések

1. Stációs domborművek a csicsói "Szűz Mária Mennybevétele" római katolikus templom falán.
Itt is megnézhetik: <http://csicso-nagy.uw.hu/fo-o-Csicso-NAGY-A/kat-templom.htm>, de inkább menjenek el a templomba, mindkettőbe. Érdekes. A stációs domborműveken kívül még sok látnivalót talál.
2. Ahogy Pozsonynak 5 kerülete, úgy 5 része van Csicsónak: Alsó falu, Felső falu, Péró, Új Csicsó, Tontul.
3. A mondások így szólnak: Egyszer volt Budán kutyavásár, ami egy Mátyás királyról szóló mesének a címe. Ez már nem igaz, mert azóta, a jelenkorban is tartottak Budapesten kutyavásárt. A másik szöveg pedig: Lesz még Csicsón búcsú! Reméljük, nem sorvad el a csicsói búcsú hagyománya.
4. Az Öreg utcában van. No, de hol van az Öreg utca? Keressék meg! Annyit elárulok, hogy a Felső faluban.
5. Mindhárom képen papsapka van. Az első kaktusz, a második túros batyu, a harmadik pedig református papi süveg.
6. A mondóka:

*Megy a hajó a Dunán,
Lemaradt a kapitány.
Kiabál, trombitál,
De a hajó meg nem áll.*

Nem kell utaznunk sem, hogy szép dolgokat lássunk. Falunkban is járjunk nyitott szemmel, fedezzük fel értékeinket. Nagy Amália

Köszönjük mindenkinek, aki az újságunk szerkesztésében részt vett. Szeretnénk mindenkit arra buzdítani, hogy leírja gondolatait és megossza másokkal. Ezzel is színesítve csicsói közösségünk életét.

Szerkesztőbizottság: Androvics Adriana,
Mgr. Bödök Károly, Nagy Amália
Grafikai szerkesztő: Bödök Donát
ISSN 1339-5300

Čičov o.z. – Csicsó P.T.
946 19 Čičov, Dunajská 46/16, Slovakia
Elérhetőség: info@csicso.eu, www.csicso.eu

*Kicsi Jézus, ég virága!
Hozz áldást a világra!
Minden bajra orvosságot,
Minden szívbe boldogságot!
Harang zúgjon, ének zengjen,
Amit kérünk teljesedjen!
Könny ne hulljon,
Seb ne fájjon,
Minden házba öröm szálljon!
Legyen boldog, szent Karácsony!*

